

ВІТРИПА КОХАННЯ

У кожного із нас є своя історія кохання. Для більшості вона не схожа ні на яку іншу історію. Вона унікальна і навіть у багатьох випадках незабутня. Згадка про неї або надихає, або застає переживати і жаліти, що все так закінчилося.

Бог Всесвіту у Своєму Слові говорить про принципи любові, або як їх ще можна було би назвати, вітрила кохання. Принципи, дотримуючись яких, ніколи не втратимо свого кохання, а навпаки, з кожним роком будемо кохати все більше і більше. І тоді зможемо сказати разом із Ліною Костенко: «Стільки років кохаю, а захокуюсь в тебе щодня».

Біблія – це історія про любов Бога до людини. В Ній Творець відкриває Свій задум щодо людини, описує момент викуплення людини від вічних мук, а також відслоняє завісу вічності, яка очікує на всіх людей. Ось дві дуже цінних фрази про любов Бога до людини:

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто

вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

«Ми пізнали й увірували в ту любов, що Бог її має до нас. Бог є любов, і хто пробує в любові, пробує той в Бозі, і в нім Бог пробує!» (1 Івана 4:16).

І. Пізнання Бога

Бог є джерело любові, – пізнання Його

відкриває для нас розуміння сутності любові (1 Івана 4:8): «Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!» Ми ж можемо заперечувати проти цього визначення і довести всім, що «я любив і без цього». На превеликий жаль, Біблія говорить, що є справжня (жертвна) любов, яка ніколи не перестає (1 до Коринтян 13:8), а є любов

у вигляді пожадливість (1 Івана 2:15-16): «Не любіть світу, ані того, що у світі. Коли любить хто світ, у тім немає любові Отцівської, бо все, що у світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очам, і пиша життява, це не від Отця, а від світу».

Якщо наше кохання потерпіло крах, то потрібно поставити собі два запитання: це була пожадливість – наслідок того, що побачили очі, чи почули вуха? Чи я не знав Божих принципів любові і тому її розтратив? А можливо, моя любов на даний час майже зацвіла, тоді зробимо все, що Бог радить, аби повернути палке кохання.

Ми можемо навчитися любити, вивчаючи Слово Боже. Можливо, ви не думали про Слово Боже в такому аспекті, але вся Біблія – це історія про любов, у якій є чому навчитися. Це історія незмінної Божої любові до невірних людства. Упродовж усієї Біблії бачимо, як Бог доглядає людей, годує, піклується про них, бо Він любить і завжди намагається привести до Себе дорослих і дітей. У книзі пророка Єремії в одному з віршів сказано: «Здалеку з'явився мені Господь і сказав: любов'ю вічною Я полюбив тебе. Тому милість тобі виявляю» (Єремії 31:3). Досліджуючи любов Бога до людей, можемо вчитися любити нашу шлюбну половину так, як нас любить Бог: жертвно, безкорисливо і навіть «фанатично». Чим більше переймемо від Бога Його принципів любові до людей, тим досконалішою може стати наша любов до нашого партнера у шлюбі.

Зростання в любові один до одного можна змалювати рівностороннім трикутником, на вершині якого Бог. Чим ближче чоловік і дружина до Бога, тим ближче вони один до одного. Від того, скільки часу я проводжу наодинці з Богом, залежить моя любов до неї. Чим далі лампочка від трансформатора, тим слабше вона світить. Чим ближче – тим яскравіше. Якщо в чоловіка і дружини є постійні та тісні відносини з Богом, то й між ними будуть міцні стосунки, основані на любові.

Молоді думають, що для любові потрібно захопитися людиною, і тоді вони будуть щасливими. А насправді потрібно полюбити по-справжньому Бога, і тільки тоді зможемо захоплено кохати свою «половинку».

II. Пізнання близької людини

Другим вітрилом кохання є пізнання того, кого любимо. Кожна людина унікально створена Богом, і їй потрібно дарувати любов, яка найкраще підходить для неї. Любов чоловіків і дружин дуже сильно відрізняється, про це пише апостол Павло

Продовження статті на сторінці 2

«Мачо», тиран чи голова? Проблеми співжиття

Сучасні уявлення

Сильний, красивий, веселий, справжній «мачо» – хіба не таким собі уявляють ідеал сучасного чоловіка? З екранів телевізорів, шпальт журналів і газет, сторінок інтернет-сайтів нам так чи інакше пропагують і нав'язують певні стереотипи. Сьогоднішній еталон дуже відрізняється від минулих років. Чесний, порядний, гарний сім'я-

нин і добрий працівник – це застарілий образ.

Багато чоловіків – невпинні «експериментатори». Не вийшло з однією дівчиною, то «риби в морі багато» – вдасться з іншою. А не з нею, то з третьою чи четвертою. Причин на це декілька. Одна з них – люди не знають, що таке взагалі родина, нащо вона потрібна, і хто вони в очах Бога, Автора сім'ї. Біблія говорить: «...Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію» (Єремія 29:11). Себто у Бога є Свої думки і плани щодо життя людини (в тому числі й родинного), Він хоче дати нам майбутнє і надію, а не пов'язати по руках і ногах безкінечними правилами і законами, як дехто собі уявляє. Коли мова йде про створення сім'ї – тут не місце експериментам. Якщо хочеш мати майбутнє і надію, потрібно все робити правильно зі самого початку.

Звідки беруться проблеми?

Часто-густо чоловіки, не усвідомлюючи того, копіюють поведінку свого батька (якщо він, звісно, є). Але попереднє покоління також далеке від божественного еталону для наслідування. Парадокс, та коли батьки п'ють, діти говорять: «нізащо не буду таким, як він (чи вони)». Однак вже зі шкільної лави «пробують» пиво, потім горілку або що, втішаючись «я ж не так, як він, я ж себе контролюю» чи «разочок із друзями можна»...

Продовження на сторінці 4

збільшилася до 3,8 мільйонів.

А всього через 14 років число пар, які живуть у цивільному шлюбі, досягнуло 8 мільйонів! Зараз, за офіційними даними, кожна п'ята дитина в Україні народжується поза шлюбом, але на початку 90-х, стверджують демографи, таких малюків не було й 10%.

Для зростаючого числа пар, особливо молодих, співжиття – це такий тест-драйв шлюбу, перевірка на сумісність і здатність ужитися разом як чоловік і дружина. Одна жінка у статті для журналу «Психологія сьогодні» написала: «Я й уявити не можу, щоб вийти заміж за когось, кого я не спробувала в якості сусіда по кімнаті. Поєднуватися з кимось, з ким ти не спробував ходити в один туалет? Ну ні!»

Драматичне збільшення статистичних цифр в питаннях співжиття можна віднести до декількох факторів, які містять у собі:

- Ліберальне ставлення до сексу в наші дні;
- Відсутність публічного осуду щодо дітей, народжених поза шлюбом;
- Молоді люди вступають у шлюб у пізнішому віці (27-29 років сьогодні на відміну від 20-23 в 60-х роках минулого століття);
- Все більша кількість людей не бачать цінності в самому інституті шлюбу;
- Боязнь невдач – багато самотніх людей не хочуть дійти до розлучення, як це сталося з їхніми батьками.

Продовження на сторінці 2

Проблеми співжиття

Початок статті на сторінці 1

У популярних ЗМІ співжиття вже давно є чимось абсолютно нормальним і звичайним. Ми це бачимо і в численних фільмах, і в серіалах. Іноді здається, що пари, які живуть у шлюбі – це вимерлий вид, який можна зустріти тільки на якомусь вже дуже сімейному телеканалі.

Чи можна співжиття вважати тест-драйвом?

Для щирих християн співжиття не може вважатися біблійним варіантом хоча б через одне тільки питання сексуальної чистоти. У Божому Слові чітко говориться про необхідність чекати весілля, щоб насолоджуватися сексуальними стосунками.

Чи допомагає таке співжиття перевірити пару на сумісність?

Хоча багатьом і здається, що співжиття можна вважати якоюсь подобою життя в шлюбі, проте дослідники вказують, що між ними стільки ж спільного, скільки спільного між справжньою купюрою і підробленою. Доктор гуманітарних наук, психолог Віллард Харлі пише:

«Для початку подумайте, чому люди, які живуть разом, не одружуються. Поставте собі саме це питання. Чому ви погодилися жити зі своїм молодим чоловіком, а не вийти за нього заміж? Відповідь проста: ви ще не готові взяти на себе таку відповідальність. По-перше, вам потрібно побачити, що ви все ще любите його після спільного приготування вечері, прибирання квартири і спільних ночей. Іншими словами, ви хочете подивитися, на що буде схоже ваше подружнє життя, не беручи на себе шлюбних обіцянок.

Але що ви, судячи з усього, не розумієте, то те, що не можна дізнатися, яким буде життя після одруження, до тих пір, поки не вступите в шлюб. Шлюбні обіцянки додають стосункам додатковий вимір, який змінює все. Ось зараз перевіряєте один одного на сумісність. Якщо хто-небудь із вас зробить помилку, тест буде провалений, можна розбігатися. Але в шлюбі правила інші. Помилки не завершують шлюб (як у вашому випадку), вони завершують любов, яку ви один до одного мали до цього моменту.

Що ж це таке – шлюбне посвячення? Це угода про те, що ви будете піклуватися один про одного все життя, незалежно від злетів і падінь. Ви будете разом у багатстві й бідності. А ось «узи співжиття» – вони зовсім інші. Це, по суті, угода про оренду, де є договір, який продовжується щомісяця».

Іншим словами, спільне проживання не можна розглядати як тест-драйв перед шлюбом, тому що саме шлюбні обіцянки і посвята відрізняють шлюб від будь-яких інших взаємин.

Ще одну проблему з співжиттям дослідники назвали «інерцією стосунків». Пари звикають до спільного життя і вирішують, що слід одружитися, тому що це здається логічним наступним кроком. Цьому рішенняю може посприяти тиск із боку родичів або почуття обов'язку один перед одним – треба ж якось віддячити партнерові за роки, вкладені в стосунки. Люди, які жили в цивільному шлюбі, в підсумку можуть вступити в шлюб із тими, з ким інакше ніколи б не одружилися. Це не рішення вступити в шлюб, а поступове сповзання в бік шлюбного союзу. Боже Слово

не тільки показує план шлюбу, але і прогресію побудови відносин:

- Одинокий чоловік;
- Він усвідомлює потребу в помічниці;
- Бог піклується про цю потребу;
- Чоловік і жінка залишають своїх батьків;
- Приліплюються один до одного;
- Стають одним тілом;
- Отримують близькість і єдність.

За Божим задумом, коли чоловік і жінка стають одним тілом, вони вже присвятили своє життя один одному у відповідь на те, як Бог подбав про їхню потребу. Сексуальні стосунки і співжиття – це коротке замикання «електричного» ланцюга цього плану.

І це не Божий задум. Такими є результати найсвіжіших досліджень. Ось оцінка ситуації і рекомендації від Скотта Стенлі:

«Якщо хочете вступити в шлюб, будьте обережні в питанні співжиття. Так, багато людей живуть разом, і саме вони є в групі ризику – так ніколи й не одружитися. Фактично, співжиття сьогодні знаходить такі риси, які все сильніше зменшують ймовірність успішного шлюбу. Якщо хочете вступити в шлюб, шукайте партнера, якого ви можете впевнено вибрати, а потім робіть публічну, взаємну весільну обіцянку».

На закінчення хотілося б сказати, що рішення, прийняті людьми до шлюбу, дуже добре показують, у що вони вірять. Чи вірять вони в Боже Слово про побудову відносин, здатних тривати все життя? Чи вірять вони Божому задуму про шлюб?

Дейв Боех

Вітрила кохання

Початок статті на сторінці 1

«Нехай віддає чоловік своїй дружині потребу любові, так же само й чоловікові дружина» (1 Кор. 7:3). Чоловіки люблять очима, а жінки люблять вухами.

Окрім відмінностей любові, яка є між чоловіками і дружинами, ще існує відмінність любові кожної людини зокрема. Дуже гарно про ці відмінності пише Гері Чепмен у книзі «П'ять мов любові». Існує п'ять мов любові: слова схвалення, час, подарунки, допомога, дотики. Кожна людина має потребу в усіх п'ятих видах любові, але одна людина має в одному більшу потребу, а в іншому меншу. Тому нам потрібно вивчати свого чоловіка чи дружину, батьків і дітей, їхню мову любові, щоб дарувати їм те, що для них найкраще підходить.

А ще ми відрізняємось один від одного складом розуму, романтичністю, сутністю (темпераментом), характером, стресами, які пережили в дитинстві, й усе це потрібно вивчати, щоби подарувати близькій людині найкращу для неї любов. Ми з дружиною до одруження відпочивали по-різному. Я любив активний відпочинок, шумну компанію та багато спорту, а моя дружина любила спокій, самотність і тишу на природі біля водойми. Мій прояв любові до неї полягав у тому, що ми удвох виїжджали на природу, де нема людей і є водойма.

Також дуже важливо вивчити, що подобається партнеру (слова, їжа, одяг, поведінка...), а що не подобається. Надалі треба побільше дарувати те, що подобається і не пропонувати те, що не імпує. На початку нашого шлюбного життя дружина попросила мене не робити їй зауважень і я послухався: 21 рік не роблю їй зауважень. Коли щось потрібно, то чемно її прошу. Моя дружина знає, що я дуже люблю вареники, тому вона старається часто їх готувати, щоби показати свою любов до мене.

III. Набування знань

Цей принцип виправляє помилкове розуміння любові, що переважає насамперед серед підлітків, які думають, що любов – це найлегша для пояснення і найпростіша річ. Вважають, що любити легко, для цього не потрібно ні міркувань, ні старань. Інакше

кажучи, нема потреби вчитися любити й навіть думати про це.

Насправді любов дорого дістається. Вона багато жадає від люблячого навіть тоді, коли її прояв дає досконалу радість. Якщо ви будете діяти відповідно до обставин, то майже завжди будете помилятися.

Любов – це мистецтво, якому потрібно навчитися, і дисципліна, якої потрібно дотримуватися. Можна порівняти мистецтво любові з музикою, чи з яким-небудь іншим видом мистецтва, для досягнення майстерності в якому потрібно дотримуватися дисципліни. У свій час я провів роки, вивчаючи сільське господарство, а потім застосовував вивчене на практиці. Найважливіше було те, що бажання стати справжнім працівником сільського господарства було настільки сильним, що я готовий був пожертвувати всім. Декілька років після того я таким же чином вирішив навчитися мистецтва любові до своєї дружини. І почав вивчати все, що цього стосується. Вивчив, які види любові існують між чоловіком і дружиною, їх є щонайменше п'ять: романтична, дружня, жертвна, зобов'язуюча й інтимна. Кожна із цих сфер любові дуже глибока і потребує багато часу, щоб її вивчити. Сьогодні вивчаю любов жертвну (1 до Коринтян 13:4-8): *«Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, не поводитьсь нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! Ніколи любов не перестає!»* На даний час вивчив тільки дві складові: любов довготерпить, любов милосердствує.

Найбільшу кількість уроків майстерності любові до чоловіка (дружини), знаходимо в книзі «Пісні Пісень» Соломона. Але по всій Біблії є місця, що дають прямі настанови з мистецтва любові в шлюбному і дошлюбному житті. Можемо навчатися цього, проходячи різні Біблійні семінари на цю тему. Постійне навчання потрібне найбільше тим, хто одружений.

IV. Вибір на користь партнера

Важливо розглянути це вітрило кохання через призму атак світської пропаганди, яка

наполягає на тому, що любов, це почуття, що не піддається контролю. Мовляв, любов як бездомний горобець, прилітає і сідає там, де його не просять, і відлітає тоді, коли йому задумається. Більшість сюжетів кіно, телевізійних драм засновано на передумові, що любов є випадковим почуттям: юнак зустрічає дівчину, дівчина розлучається з юнаком, чоловік розлучається з дружиною, бо полюбив іншу.

Істина полягає в тому, що любов – це діяльна сила, контрольована волею людини. Ви не «просто раб любові», як співається в одній пісеньці. Якщо ви християнин, у серце якого вилася Божа любов, то можете прийти до рішення любити своїм розумом, можете відновити любов у своєму шлюбі, можете протистояти недобрим почуттям, щоби вони не поневолювали вас.

Вибір на користь шлюбного партнера потрібно робити все життя, а не лише перед одруженням. Нам необхідно кожного дня вибирати на користь своєї шлюбної половини. Якщо я бачитиму тільки хороше у своїй дружині, то вона для мене буде принцесою чи королевою. Але коли почну порівнювати власну дружину з іншими, «кращими», то буду бачити тільки негативне. Усе залежить від мене, від того, який вибір кожного дня роблю я.

Одного разу, після конференції, до мене підійшов хлопчина років чотирнадцяти. Він розказав, що закохався в дівчину, якій вісімнадцять років. Що дуже тяжко страждає, бо хоче бути з нею. Я порадив йому перестати про неї думати, не бувати в тих місцях, де буває вона, зайнятися корисними справами та самовдосконаленням. Через два тижні він зателефонував мені, виражаючи свою вдячність – він повністю звільнився від свого нав'язливого «кохання», навіть думати про нього перестав. Ми любимо тих, на користь кого зробили свій вибір. І чим більше налягаємо на своєму виборі, тим більші почуття нас захопили. *«Хто жінку чеснотну знайде? а ціна її більша від перел: довіряє їй серце її чоловіка, і йому не забракне прибутку! Вона чинить для нього добро, а не зло, по всі дні свого життя»* (Пр. 31:10-12). А якщо вибираємо інших, то Біблія говорить про наслідки (Мт. 5:28): *«А я вам кажу, що кожен, хто на жінку подивиться із пожадливістю, той уже вчинив із нею перелюб у серці своїм»*.

Завжди вибір потрібно робити на користь партнера, крім гріха. Якщо твій чоловік чи жінка робить гріх, то не можна ставати на його сторону, а в усіх інших випадках його чи її потрібно ставити вище за батьків, дітей, директора, чи інших людей.

V. Прикладання зусиль

Сьогодні люди намагаються навчитися бути привабливими за допомогою безкінечних реклам, які переконують, що якщо ви оберете правильну зубну пасту, духи, крем для бриття, шампунь чи дезодорант, то будете красивими й здоровими. Навіть пропонується список товарів, які допоможуть привабити потенційних коханців, що без кінця будуть стукати до вас у двері, зупинятися на вулиці, захоплюючись вами. Наше суспільство, кероване засобами масової інформації, вимірює привабливість такими мірилами, як популярність у товаристві, сексуальна привабливість, вживання «правильних» продуктів та володіння речами, які «дають» статус.

Слово Боже відкриває справжній секрет, як бути привабливим і бажаним у шлюбі. Він полягає в тому, щоб самому вміти любити, замість того, щоби докладати зусилля, щоби любили тебе. Один чоловік шукав собі ідеальну дружину. На запитання, як знайти ідеальну дружину, отримав відповідь: «Коли ти станеш ідеальним чоловіком, тільки тоді знайдеш ідеальну дружину».

Любов – це дати людині те, в чому вона має найбільшу потребу тоді, коли вона найменше того заслуговує. І це досягається через великі зусилля, прикладені для того, щоби служити своїй близькій людині. Царство Боже зусиллями береться, а диявол нав'язує думку, що почуттями. Якщо перестаємо тиснути на педаль газу в автомобілі, він одразу перестає їхати. Любов процвітає пропорційно до прикладених зусиль у служінні своєму партнеру: «Під лежачий камінь вода не тече».

Докладіть зусиль, щоби приємно здивувати свою подругу в шлюбі, даруючи їй любов. Напишіть лист оспівдання в коханні, запросіть на побачення, організуйте романтичний вечір...

Робіть все для того, щоб любити!

Любомир Турчак

Вона жакливо викручується. Диявольськи пронизлива. Будьте насторожі!

Вона спритна і підступна. Ховається в кожному темному кутку, в кожній дірі. Вона атакує безперестанку. Старі й молоді, багаті й бідні – всі стають її здобиччю. Вона легко проникає у життя будь-кого і майже ніколи не промахується.

А яка вона лукава! Ніколи не знаєш, звідки нападе. Вона вже охопила вас щупальцями, а ви навіть не помічаєте її. Але наслідки її смертельних укусів видно всім: позбавлені життя обличчя, охололі серця, сплячі уми, порожні життя. І у всіх позаду – море сліз і розбитих мрій!

Що ж це за спритниця? Жадібність? Пожадливість? Себелюбство? – Ні. Хоч всі ці пастки також смертельні. Я говорю про пекельну зміюку – байдужість. Ми живемо у світі, який вражений байдужістю.

У нас немає інтересу до життя.

Багато людей втратили радість життя вже в 17 років, волочать жалюгідне, сіре існування. «Захоплюватися? Чим? Життя складається з роботи й вихідних! І все!»

Іноді здається, що всі навколо осліпли. Це схоже на потік автомобілів, які один за одним падають зі скелі. І жоден не робить спроб повернути вбік.

Ми байдужі до смерті. Скорботні маски на обличчях під час похоронів. Плач при прощальній промові. А через кілька годин регіт біля телевізора від жартів чергового коміка. Суспільство пропонує: «Єдиний спосіб подолати страх смерті – це прийняти її неминучість. Не думайте про неї – просто забудьте, інакше вас засмокче туга. Заплющіть очі. Прикрийте долонями вуха. Не намагайтеся знайти всьому пояснення». І вас охоплює байдужість.

Ми байдужі до Бога. Прихожани заповнюють церкви і бубонять псалми в потилиці один одному. Спілкування стає формальним. Один, два, три рази

в тиждень люди ставлять собі галочку, заходячи в церкву, виконують ритуали і йдуть геть. Сумління приспало. Бог ображений.

Невже ми такі наївні, що думаємо, ніби Богові потрібна наша поява в якомусь приміщенні? Невже настільки неосвічені, що намагаємося тримати Бога в прихованому місці, «дістаючи» Його тоді, коли потрібно, а потім «засовуємо» назад?

Нас не хвилює, для чого живемо. Людина народжується, навчається, закохується, розчаровується, працює, одружується, народжує дітей, вирощує їх, бачить навколо смерть, плаче, волає, сміється, п'є, їсть, палить, досягає кар'єрних висот, падає вниз, виходить на пенсію, помирає і не запитує: «Навіщо я живу?»

Або навіть гірше. Запитує, але задовольняється безвідповідальністю. Історія повна людей, які так і не зрозуміли, навіщо жили. Посередність стала нормою. Офіси пофарбовані в мишиний колір нудьги. Там панує похмура одноманітність. Але чи хто-небудь проти цього виступає, протестує проти омертвілості, запитує: «Навіщо?»

Іноді мені хочеться стати на вулиці і волати: «Хоч кому-небудь цікаво дізнатися навіщо? Навіщо самотність вечорами, розбиті серця? Для чого сім'ї, які розпалися, покинуті діти?» Але я не кричу, лише стою, запхавши руки в кишені, і спостерігаю, не розумію.

Вкрадені відповіді – не найпідступніша пастка сатани. Він краде у нас бажання ставити запитання. Це страшніше!

У чому різниця між спокоєм і байдужістю? Що є джерелом байдужості? Як її позбутися?

Макс Лукадо

Хвороби Венери, або прокляття сучасного світу

На честь цієї богині (лат. – *Venus*; род. відм. *Veneris*) названий цілий букет хвороб, що передаються статевим шляхом. Термін «венеричні хвороби» запропонував 1527 року французький учений Жан де Бетанкур, вказуючи у самій назві причину їхнього виникнення. Хвороб цих немало, варто лише глянути у медичний довідник. Та на сьогодні істерія навколо СНІДу закрила всі інші неприємні наслідки безсистемної та невпорядкованої статевої поведінки людей. І саме ця істерія породила, власне, боротьбу із наслідками (як от – за життя ВІЛ-інфікованих, за правильне ставлення до них тощо), а відсунула на задній план ті причини, які призвели до подібних наслідків. Проте, забуваючи про головне заради сьогодишнього порятунку хворих, будемо займатися тільки тим, що постійно зриватимемо вершки бур'яну, не викопуючи корінь. Адже ці хвороби є наслідками способу життя людей. А спосіб життя базується на тому, у що ми віримо і що є пріоритетом нашого світогляду.

Трішки історії. Римська богиня Венера була богинею весни, садів та городів. Проте із плином часу й еллінізацією самої римської культури Венеру почали асоціювати із грецькою богинею кохання Афродітою. Їй почали присвячувати храми й місця зі священними деревами. Найвідомішим місцем поклоніння був храм у Сицилії на горі Еріцін. У грецькій культурі ця богиня мала багато імен. Дуже часто її називали Гетерою чи Порнео, а жриці, які служили в її храмах, займалися храмовою проституцією. Тобто подо-

рожній, який хотів поклонитися богині, приходив у храм і за дрібну монету мав статевий акт із жрицею. І ця дія зараховувалася як акт поклоніння.

Тут потрібно зазначити один факт. Будь-яка релігія у своїй суті має вплив на людину всіх часів, впливає й на її статеве життя. Наша моральність у стосунках із протилежною статтю завжди буде відображати ту систему релігійних поглядів, якими керуємося. Чи первіснообщинний лад, де процвітав проміскуїтет, чи антична релігія із поняттям того, що боги Олімпу сходять на землю кохатись із земними жінками, чи богиня фінікійців Астарта – богиня пристрасті й хтивості, чи ще інші боги й богині, – всюди присутній момент статевого стосунків як частини поклоніння.

Десять заповідей не оминають і цю сферу людського життя. Адже заповіді – це ті постанови, на яких має будуватися життя будь-якої людини. І через них Бог указує і те, яким має бути статеве життя людини, яка каже, що вона вірить у Бога Біблії як свого Господа. Бо через статеве життя ми теж виражаємо поклоніння Богові. Адже утримання себе в чистоті та святості, присвячення себе лише одній жінці (чоловікові) на все життя, розбудова стосунків між чоловіком та дружиною на всіх рівнях їхнього життя – це ті невід'ємні елементи поклоніння Богу, які Він Сам зазначає у Своєму Слові. І якщо кажемо, що багато людей у нашій країні живе невпорядкованим статевим життям, то це свідчить лише про те, що в нашій «християнській» країні об'єктом поклоніння є не християнський Бог, а вшановування своїх егоїстичних бажань.

Адже таким чином стверджуємо, що у сфері свого статевого життя я буду сам вибирати лінію поведінки, незалежно від того, хто і що мені каже.

Але Бог осміяним бути не може. Тому що закони, записані в Біблії, мають у своїй суті духовну основу, тобто вони базуються не на нашому розумінні, а на значенні, яке вклав у них їхній Творець. Тому, як наслідок розпусти, сьогодні квітне букет венеричних хвороб. І вони – наслідок поклоніння сучасному «богу». І цим богом є наше «его». Людину змалечку привчають до того, що вона чогось варта, вона му-сить це мати, це її приватне життя, це її рішення, ніхто нікому не може нічого вказувати тощо. І люди виростають у культурі поклоніння власному «я». Це проявляється й у тому, як люди ставляться до тих слів, які каже їм Бог. «Це можна розуміти по-іншому», «я не хочу так жити», «я варта більшого!», «у сучасному світі так ніхто не живе!» – це лише невеликий перелік тих фраз, які звучать у відповідь на заклик привести своє життя у відповідність із Словом Божим.

Тому не дивуймося, що, незважаючи на величезні кошти, які виділяють на подолання цих хвороб, нічого не змінюється на краще, а, можливо, і погіршується. Бо спочатку слід навчити людей, що Бог не лише в церкві чи у визначені святкові дні діє в нашому житті, а перебуває поряд із нами кожної миті. Що поклоніння Богові – це не лише молитви й побожний вираз обличчя, а життя, яке будується на вічних принципах. Лише після цього ситуація почне змінюватись, і будуть урятовані ті десятки тисяч людей, що свою цноту приносять у жертву богам сучасності.

Олег Блощук

НОВИНИ

У Китаї хочуть переписати Новий Завіт, щоб Він прославляв ідеї соціалізму

У Китаї хочуть переписати Новий Завіт, використовуючи вчення буддизму і конфуціанства, щоб він прославляв ідеї соціалізму.

Як повідомляє "South China Morning Post", Ксу Сяохун – глава

Національного Комітету Патріотичного Руху Триєдинства Протестантських Церков Китаю – в своїй промові озвучив те, що Пекін вважає проблемою в християнстві країни, включаючи "просочування" зарубіжних віянь і "приватні місця зборів".

"Кампанія китаїзації", ініційована в 2015 році президентом Сі Цзіньпіном, прагне підпорядкувати всі релігії повному офіційному контролю комуністичної партії Китаю в контексті китайської культури.

Ще раніше Боб Фу – засновник місії "China Aid" – сказав в інтерв'ю для "The Christian Post" наступне: "Є певний план (у уряду Китаю) домогтися, щоб Біблія виглядала не прозахідною, а більше китайською, і відображала китайську мораль конфуціанства і соціалізму".

"Старий Завіт повністю перероблять. До Нового Заповіту придумують нові коментарі для нової його інтерпретації".

До того ж, всі християнські церкви повинні будуть отримати схвалення уряду, а їх діяльність буде строго регулюватися і контролюватися. Тих же християни, які не погодяться з вимогами уряду, і надалі будуть заарештовувати за поклоніння відповідно до своїх релігійних переконань.

Слово про Слово за матеріалами Голос Істини

Обстріли Ізраїлю – за дві доби випущено більше 600 ракет

Другу добу тривають ракетні обстріли Ізраїлю з Смуги Гази. Армія Ізраїлю у відповідь нанесла удари по об'єктам терористів Хамасу.

В результаті обстрілів на території Ізраїлю

загинло двоє людей в Ашкелоні, та один загинув на 34-й трасі. Постарждало більше ніж 130 чоловік.

У бік Ізраїлю за дві доби було запущено понад 600 ракет зі Смуги Гази. Частину ракет було перехоплено системою протиракетної оборони «Залізний купол». Кілька ракет потрапили в житлові будинки. Одна людина загинула, десятки поранені. Тисячі людей змушені були покинути свої будинки і виїхати в безпечну зону.

У відповідь на удари Ізраїль здійснив авіаналіз, обстрілявши 200 цілей радикального руху «Хамас» у Смузі Гази. Палестинські ЗМІ пишуть про шість загиблих і майже 50 поранених.

Ескаляція конфлікту сталася на тлі наближається Рамадана, священного для мусульман, а також Дня незалежності Ізраїлю. Крім цього, в Тель-Авіві триває підготовка до «Євробачення–2019». Незважаючи на обстріли на кордоні, в місто продовжують прибувати учасники та гості музичного конкурсу.

Слово про Слово за матеріалами невинних агенцій Переслідування християн у світі майже на рівні геноциду – дослідження

Згідно з доповіддю, кожна третя людина на планеті виявляється жертвою переслідувань на релігійному ґрунті.

Автори доповіді кажуть, що християн масово змушують виїжджати з рідних місць.

Переслідування християн в деяких регіонах світу майже досягає рівня геноциду.

Про це йдеться в дослідженні, проведеному за розпорядженням міністра закордонних справ Великобританії Джереми Ханта, передає BBC.

Автори доповіді кажуть, що християн масово змушують виїжджати з рідних місць, у результаті чого християнство може бути повністю винищено в багатьох країнах Близького Сходу.

Наприклад, говориться в доповіді, на даний момент християни становлять лише 1,5% населення серед палестинців. В Іраку до 2003 року проживали 1,5 млн християн, а на сьогодні їх там залишилося менш як 120 тисяч.

"Можна сказати, що в деяких регіонах переслідування християн за свого масштабом і характером впритул наблизилися до рівня, відповідному міжнародному визначенню геноциду за класифікацією ООН", – вважає єпископ Філіп Маунтстівен.

Джерело: УНІАН

«Мачо», тиран чи голова?

Сумний досвід доводить: здебільшого це омана, де «а», там і «б», і так далі, аж до «я», адже падати донизу простіше, ніж дертися вгору. І мова не тільки про алкоголь чи наркотики, а про спосіб життя взагалі, принцип побудови стосунків з іншими людьми.

Який вихід пропонує світ?

Чи є альтернативи? Незліченна кількість книжок написано про те, як «побудувати гармонійні стосунки з партнером» (ба, навіть не в родині, а «з партнером!»), як чоловіку бути «ковалем свого щастя». От тільки автори тих книжок, на превеликий жаль, забувають про головну інструкцію, укладену Богом – Автором сім'ї. Тільки з Біблії можна дізнатися про справжнє призначення чоловіка в родині. Один із біблійних героїв, цар Давид, пише: *«Для моєї ноги Твоє Слово – світильник, то світло для стежки моєї»* (Пс. 118:105). Цей світильник здатен розвіяти тьму гріхів, а також стереотипи і хиби уявлення чоловіків.

Що каже Біблія?

Всі звикли, що чоловік є годувальником жінки й дітей, та ще, максимум, захисником родини. І в цьому немає нічого неправиль-

ного. Та це далеко не все. Саме на чоловіка Господь, наприклад, покладає обов'язок виховувати дітей. Овва! Оце так! Ви нічого не плутаєте? – певно питає наш читач. А як же «правило трьох «К» для жінок, виведене культурними німцями, якого століттями додержувалася вся західноєвропейська (та й слов'янська) цивілізація? «Kinder, Küche, Kirche» (діти, кухня, церква) – то споконвічна вотчина жінок... Та ні, не плутаємо. Відкриваємо Біблію і читаємо: *«...батьки, не дратуйте дітей своїх, а виховуйте їх у послухові й навчанні Господнім»* (Еф. 6:4). І як же їх виховувати? Найефективніше – власним прикладом! А для цього сам чоловік має стати взірцем в усьому. Насамперед – у любові й повазі до жінки (матері) і в добрих, праведних ділах для оточуючих, суспільства. Де це таке написано? – питаєте ви. Відповідаємо: там само: *«Чоловіки повинні любити дружин своїх так, як власні тіла, бо хто любить дружину свою, той любить самого себе»* (Еф. 5:28), *«Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували»* (Еф. 2:10).

Щоб стати в родині не домашнім тираном, якого терплять, бо він заробляє гроші, а справжнім головою для жінки і дітей, чоловік має сам знати вчення Господа Ісуса Христа, стати Його учнем і послідовником. Сам від себе кожен із нас мало що може. Людська натура зіпсована гріхом. Тому Бог завжди Першим робить перший крок. Ісус народився, прожив праведне життя, помер страдницькою смертю на хресті й воскрес, щоб ми, люди, мали змогу через молитву каяття прийти до Батька Небесного. Бог любить усіх, і кожнісінька душа дуже важлива для Нього. Через жертву Христа стаємо насправді Його дітьми; живучи з Ним, пізнаючи Його волю, стаємо схожими на Батька, і тоді творимо праведні, добрі діла, що радують Його і людей навколо. Наше серце очищується від гріховних пристрасей і бажань, змінюється увесь стиль життя.

Тільки подумайте, Ісус обрав Собі в учні 12 чоловіків, абсолютно різних за професією, соціальним статусом і поглядами на життя. Ісус зробив їх новими людьми, з новими пріоритетами і поглядами на цінність та унікальність людського життя. І ті дванадцять змогли «перевернути» цей світ язичництва, розпусти й ідолопоклонства, несучи віру в прощення, спасіння і вічне життя через Єдиного Спасителя – Ісуса Христа.

Дорогий друже, шановний чоловіче! Бог бажає цілковито змінити твоє життя, аби воно залишило чудовий слід любові й добрих справ, а не гіркоту розчарувань і невдач. І тут дійсно все у твоїх руках! Прийди до церкви, звернися до Бога, дозволи Йому змінити твоє життя на краще!

«А ви – рід вибраний, царське свяцтво, святий народ, обраний народ, щоб звіщати чесноти того, хто вас покликав із темряви до дивовижного Його світла» (1 Пет.2:9).

Володимир Терещенко

Про кохання в подружжі

На краю поля стояли Любов і Розлука і милувалися молодою парою.

Розлука говорить Любові:

– Споримо, я їх розлучу?

– Любов відповідає:

– Стривай, дай я зроблю до них всього один підхід, а потім ти може підходити до них стільки, скільки захочеш - і тоді ми побачимо, чи зможеш ти їх розлучити.

Розлука погодилася.

Любов підійшла до молодої пари, доторкнулась до них, заглянула в їхні очі і побачила, як між ними пробігла іскра...

Любов відійшла і каже:

– Тепер твоя черга.

Розлука відповіла:

– Ні, зараз я нічого не можу зробити - зараз їх серця наповнені любов'ю. Я прийду до них пізніше.

Минув час. Розлука заглянула в будинок і побачила молодю

матір з немовлям, батька. Розлука сподівалася, що любов вже пройшла і тому з надією переступила поріг їхнього будинку. Але, заглянувши в їхні очі, вона побачила Подяку.

Розлука повернулася і сказала:

– Я прийду до них пізніше.

Минув час, Розлука знову з'явилася до них – у будинку шуміли діти, з роботи прийшов втомлений чоловік, мати заспокоювала дітей. Розлука сподівалася, що вже тепер-то вона точно зможе їх розлучити - адже за цей час і Любов і Подяка вже давно повинні були вивітритися з їх сердець. Але, заглянувши в їхні очі, вона побачила Повагу і Розуміння.

– Я загляну пізніше, – сказала Розлука.

Минув час. Знову прийшла в їхній дім Розлука. Дивиться вона - діти вже дорослі, сивий батько пояснює щось своїм дітям, дружина щось готує на кухні. Глянула в їхні очі і розчаровано зітхнула: вона побачила в них Довіру.

– Я прийду пізніше, – сказала Розлука і вийшла.

Минув ще час. Заглядає знову Розлука в будинок, дивиться, а там бігають онуки, біля каміна сидить, похнюпившись, старенька жінка.

Розлука дивиться і думає про себе:

– Ну от, схоже, мій час настав. Хотіла вона було зазирнути старенькій в очі, але та встала і вийшла з дому. Розлука пішла за нею. Незабаром прийшла старенька на цвинтар і сіла біля могили. Це була могила її чоловіка.

– Схоже, я запізнилася, – подумала Розлука, - час зробив за мене мою роботу.

І Розлука заглянула в заплакані очі старенької. А в них вона побачила.

Пам'ять – Пам'ять про Любов, Подяку, Повагу, Розуміння і Довіру ...

Від щирого серця бажаю і вам, щоб у вашім серці жила Пам'ять про Любов, Подяку, Повагу, Розуміння і Довіру ...

«Запахла ти мені, мов яблуневі квіти»

Запахла ти мені, мов яблуневі квіти, Засяяла мені, немов свята. Хотів до тебе тільки притулитись, А приліпився на усі літа.

Душею й серцем... Міцно – не розняти. Нам хороше і радісно обом... Ще шестеро Господь приніс до хати, Але нам всім не тісно за столом.

І у серцях не тісно нам – просторо, Бо ж Сам Господь розширив їх без меж. І дивимось усміхнено угору – Туди, де наш Ісус, де будем теж.

Моє кохання, всім даєш ти раду, Хоч спокою не маєш ні на мить: Тому дай хліба, другому порадю, Радіє третій, шостому болить...

У тебе усміх, в тебе добре слово На кожну мрію, на благий порив... О, поєднались ми не випадково – Подружжям Сам Господь нас сотворив.

Хоч в березні ще вітряно та сніжно – Для нас ці дні найкращі й для дітей... Ми тулимося усі до тебе ніжно, А ти нас пригортаєш до грудей.

Василь Мартинюк

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

Християнська телепередача «Мир вам»
www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа «Емаус»
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49 м.
Бережани, 47501, Тернопільська обл. +380966126096,
slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас